

РЕШЕНИЕ

№ 165

гр. Монтана, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в закрито заседание на двадесет и трети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Аделина Троева
Членове: Елизабета Кралева
Таня Живкова

като разгледа докладваното от Таня Живкова Въззивно гражданско дело № 20221600500189 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.435 от ГПК.

Същото е образувано по жалба на „xxxx“ чрез процесуалния представител срещу Разпореждане на ЧСИ А.В с което е прекратено изпълнителното производство по изп.д.№ 178/2016 г. на основание на чл.433 ал.1 т.8 от ГПК. В жалбата се твърди, че не е изтекъл предвидения в закона двугодишен преклузивен срок с оглед обстоятелството, че не е налице бездействие от страна на вискателя в този период. Искане се да бъде постановено решение, с което да бъде отменено постановлението на ЧСИ за прекратяване на изпълнителното производство.

Постъпило е писмено становище от ЧСИ, в което се взема становище за неоснователност на жалбата.

Не е подадено писмено становище от длъжника.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема следното:

Жалбата е ДОПУСТИМА, а по същество се явява ОСНОВАТЕЛНА.

Изпълнителното дело е образувано по молба на вискателя на 25.05.2016 г. на основание изпълнителен лист, издаден на 14.04.2010 г. от СГС по гр.дело № 14704 /2010 г., като с молбата е поискано и налагане на запови и възбрани.

С тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т. дело № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС. - т. 10 е прието, че когато вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години изпълнителното производство е прекратено по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК/чл. 330, ал. 1, б. "д" ГПК (отм.). Според мотивите на тълкувателното решение прекъсва давността предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ/независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя и/или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане

на вискателя съгласно чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ/ - насочването на изпълнението чрез налагане на заповор или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършване на опис и оценка на вещь, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т. н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Прието е, че не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др.

Със същото тълкувателно решението е прието, че когато вискателят не е поискарал извършването на изпълнителни действия в продължение на 2 години, изпълнителното производство се прекратява на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, че прекратяването на изпълнителното производство, поради т. нар. "перемпция" настъпва по силата на закона, а съдебния изпълнител може само да прогласи в постановление вече настъпилото прекратяване, когато установи осъществяването на съответните правно релевантни факти.

В настоящата хипотеза съдът намира, че не е налице хипотезата на чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК.

От приложените писмени доказателства се установява следното:

След образуване на изпълнителното дело вискателят е заявил извършване на следните изпълнителни действия:

На 18.07.2016г. е подадена молба за извършване опис на движими вещи, който е насрочен за 12.09.2016г.

На 09.08.2017г. с молба е искана справка за собственост възху пътни превозни средства и налагане на заповор.

На 20.11.2017г. е изпратена молба за заповор възху установеното МПС.

На 18.10.2018г. е подадена молба за справка в Регистъра за банковите сметки и сейфове на БНБ и налагане на заповор възху банкова сметка.

На 28.10.2018г. с молба е искан опис на МПС.

На 27.04.2020г. е изпратена молба за справка за трудов договор и налагане на заповор възху трудовото възнаграждение на длъжника. Молбата е подадена до ЧСИ Момчил Нелов, рег. № 723 КЧСИ, който към оня момент е поел архива на ЧСИ А Я поради прекратяване на нейните правомощията на осн. чл. 31. ал. 1, т. 7 ЗЧСИ.

На 16.07.2020г. с молба е искан заповор възху банкова сметка на длъжника открита в Ти Би Ай Банк ЕАД.

На 23.02.2022г. е изпратена молба за насрочване на опис на движими вещи.

Съпоставяйки датите на тези молби/които безспорно касаят извършване на изпълнителни действия/ се налага извода, че липсва изискуемия двугодишен период на бездействие от страна на вискателя. Обстоятелството, че заповорите възху банковите сметки и възху трудово възнаграждение не са изпълнени поради липса на средства в сметките и на трудов договор, не води до извода, че вискателят не е предприел реални действия за събиране на вземането си/в каквато насока е твърдението на ЧСИ/.

Предвид гореизложените съображения съдът намира атакуваното разпореждане за неправилно, поради което и същото следва да бъде отменено.

Предвид гореизложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Разпореждане на ЧСИ А. , с което е прекратено изпълнителното производство по изп.д.№ 178/2016 г. на основание на чл.433 ал.1 т.8 от ГПК.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на ЧСИ А.В за сведение и изпълнение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____